

Varga Csaba

Új nemzetfelfogás és új nemzetstratégia

Elöljáró

A nemzet olyan, mint Édesanyád. A nemzet olyan, mint Szerelmed.

Ha Szerettedben vagy, a nemzettel kapcsolatos minden emlékedet szeretetté alakítod át. Tedd ezt meg, kérlek! Ha ide eljutottál, akkor elméd üressé és tisztává vált, s ezzel lehetőséged nyílik, hogy csendesen belépj a nemzet elméjébe. Ha a nemzet elméjét tisztán és szenvedésmentesen érzékeled, akkor benne élsz a nemzettudatban. Ez nem más, mint a kollektív Édesanyád, s egyben közösséged Szerelme. Az élő nemzettudat ugyanúgy szeret, ahogy Isten szeret: fogadd el boldogan, éld át szeretettségedet. Ekkor tapasztalhatod, hogy a nemzet nem térhez és időhöz kötött, ahogy saját Önvalód sem. Egyaránt örökkön örök élők vagytok.

Új hipotézisek

A nemzet nem csak táj, nyelv, kultúra vagy vallás, hanem alapvetően kollektív tudat, sőt tudatminőség. A magyarság univerzális nemzet - éppen tudatminősége miatt. A magyarság tudata több ezeréves története és új történelem-tudata alapján nem korlátozható egyetlen tájhoz (például a Kárpát-medencéhez). Nem köthető egyetlen nyelvhez, például a ma beszélt magyar nyelvhez, mert közös tudatunk más ősi és jelenlegi nyelven is megszólalt és megszólal. A magyarság nem szűkíthető le egyetlen aktuális kultúrára, hiszen számos hagyomány gyökérből és alig ismeret kultúrákból is táplálkozik. Hosszú történelmünk során – egymással összeegyeztethető – több spirituális hagyományban éltünk. Nemzetünknek egyetlen közös tája, nyelve és kultúrája van: a magyarság univerzális kollektív tudata.

A magyarság neve is részben bizonytalan, hiszen a különböző hagyományvonulatok más és más nép- és nemzetneveket¹ mutatnak fel. Egyszerre primordiális nemzet, történelmi nemzet, szimbolikus nemzet, lelki nemzet, tudatnemzet – ezek az azonos kollektív tudat eltérő kifejeződései. A nemzet kollektív tudatának felső rétege így idő- és térfeletti, mi több folyamatosan élő tudat, amely nem törölhető el. Nem születik és nem pusztul el. Nincs veszélyben és senkit nem veszélyeztet. A nemzet már ezért is nem pusztán történelmi-társadalmi formáció, hanem hosszú történelmi korokon átívelő állandó, generális tényező.

A 21. század eleje pedig új nemzetesedés, amely várhatóan a tudatnemzet születése, s ez más konkrét nemzetformát ölt(het) magára. Ezt tekinthetjük az ősi nemzetminőség rejtett újjászületésének. Egyúttal nem indokolt ma, hogy a világ jelenlegi berendezkedése sokáig így maradjon, ezért belátható időn belül minden megváltozik, állampolgár helyett közösségpolgár, polgári társadalom helyett szakrális társadalom, államfő helyett nemzetfő, vagy például országgyűlés helyett nemzetgyűlés jöhet létre. Az új nemzetminőségek (közösségpolgár, szakrális társadalom, stb.) ugyanakkor gyökeresen más tartalmakat és formákat jelentnek majd, eltérően attól, mint amiket ma a felsorolt fogalmak és szubsztanciák mögé képzelünk.

Az új nemzetesedés ugyanakkor visszahozza és aktualizálja a tér és időfeletti magyar nemzettudat változatlan feladatait: például belehelyezkedést az Időbe, a Világegyensúly

---

¹ Az ősi hagyományláncoknak csak nagyjából a közepe előtt helyezkednek el többek között a szkíták, sumérok, pártusok, a hunok és mások.

őrzését, a Tiszta Szellem képviselőjét. A nemzettudat értékeinek befogadása lehetővé teszi annak személyes átélését, hogy mindenki felismerje saját tér- és időfeletti lelkét, és ugyanakkor megtapasztalja a szimbolikusan is megnevezhető nemzettudat szeretetét és bizalmát. A „magyar nemzettudat” fogalmában a „magyar” szó minden – akár több tízezer éves - hagyománylánc együttes tartalmát ötvözi, s így a magyar jelző önmagában is szükségképpen szimbolikus; a nemzettudat jelképes neve pedig például az Egettartó Medve lehet, aki mindig is világorzó, világfelügyelő szereppel azonosítható.

A szabályfeletti paradigmaváltások

A földi civilizáció és világa végképpen válságban van, menthetetlenül. Ez nem csak ökológiai vagy gazdasági, hanem többek között társadalmi és lelki válság, csak a válság nagysága és mélysége a kérdés. Változatlanul erős az elszakítottság az emberiség kollektív tudatától.

Megszülettek már a válság megoldásához szükséges új paradigmák, amelyeket viszont még a hagyományos tudomány vagy közgondolkodás sem fogadott el. A világban ma jórészt azért nincs még politikai vagy társadalmi evolúció, vagy forradalom-hullám, mert hiányoznak azok az eszmék és célok, amiért sokaknak egyszerre fel lehetne lépni régi vagy új módon. Az összetett és hidegjelű világválságok viszont kikényszeríthetik az új gondolatok elfogadását és az új megoldások napirendre kerülését, s egyúttal tudatosulhat, hogy az emberiség térjen vissza saját kollektív tudatához.

A globális és lokális kollektív tudat(ok)nak kardinális szerepe van a földi civilizációban, ám a kollektív tudatrendszer összetett (fizikai-posztfizikai) megértése egyelőre csak kezdetleges. A kollektív ego-tudat mai szintjei sem sokkal ismertebbek: a globális és kontinentális (esetünkben Európa) hatalmi tudat, a funkcionális társadalmi tudat, a lokális (regionális, kistérségi, települési) strukturális tudat.

A kollektív tudatszintek röviden így jellemezhetők: 1. Nem csak személyes, hanem kollektív tudatszintek is vannak. 2. A személyes és kollektív tudatszintek nagyon hasonlóak és szinkronicitás van közöttük. 3. A kollektív tudatlépcsők mutatják, hogy szükségképpen vannak magasabb kollektív tudatszintek (feltehetően ez a felismerés hozza az új jövőt?) 4. Minden (személyes és kollektív) tudatszinten különböző tudatállapotok vannak. 5. Az egyik felső tudatszint az egységtudat, vagy teljesség-tudat. 6. A nemzettudat középső szintje is különböző minőségű: kollektív ego-tudat, aztán közösségi nemzettudat, majd megvilágosult nemzettudat. 7. A tudatszintek és –állapotok között sehol nincs éles határ (átmenetek, átugrások, visszaesések, stb. vannak).

Ez a földi globális tudatháló nem maradhat elmeszve a posztglobális (az univerzális és transzcendens) tudatokról. És nem lehet elválasztva a különböző nemzettudatokról sem. Európában egyelőre még továbbél az egyik alacsony tudatszint, a koloniális kollektív tudat, s hiányzik az univerzális és spirituális tudat újrafelfedezése. Ezért a kollektív tudatszintek közötti átjárások gyakran járhatatlanok (főként a globális és lokális tudat között). A földi globális tudatháló mélyén lefojtott tudattalan-tudatalatti mezők vannak – meglepő módon a kollektív tudattalan elmélete hamarabb született meg. A kollektív tudat alsó, domináns tudatformáiban gyakran sérült tudat és korlátozottan önfejlesztő tudatminőség van.

Az új dilemmák beszivárogtak az alsó normális kollektív tudatszintekre.

A jelen: totális válság – a jövő pedig tragédia, vagy újrakezdés jön, ám gyökeresen más valóság lesz? Minden most kezdődik, hiszen új tér és idő van. A jelképes ajtók és ablakok kinyílnak, az ég is feltárul, új remények ébrednek, de közben vihar jön? Az új paradigmák új gondolkodást hoznak? Lehet új vízióink, saját programunk. Az új tudás elérhető

és nincs akadály a új elmeállapotnak és tudatállapotoknak. Új kollektív tudatállapotokba léphetünk? A 21. századot ismét az új nemzedékek hozzák el – vagy rontják el (az ifjúság „lázasodások” eljutnak ide)? És persze mindenki megkapja a személyes üzenetet: ma látszólag senki nem fogja a kezét, félhetsz, eltévedhetsz, de a személyes-kollektív tudatmezőkben továbbra is Te lehetsz Az, aki vagy. Haza találhatsz, mindenkivel együtt lehetsz.

Ha a valóság (és nem-valóság) egyszerre sok sík, dimenzió vagy vektor, akkor a jelen és főként a jövő valósága ugyanígy sok síkon (dimenzióban, stb.) és a síkok mátrix-rendszerében dől el. Ha a jövő bármilyen eleméről gondolkodunk, csak az lehet a kiinduló hipotézis, hogy a sok síkon egyszerre végbemenő változások közös eredője teremti az új valóságot/tudatot. Ha az égi támogatással a jövő továbbra is tőlünk, vízióinktól, akaratunktól függ, akkor egyaránt vizsgáljuk meg, hogy a fizikai, szellemi, lelki, tudati (mentális) vagy spirituális síkon milyen jövőt fogadjunk el - és ennek valóra váltását hogyan tervezzük magunknak. Ekkor a valóság szintjei megnyílnak egymás felé, egymás között, s a valóságsík-mátrix kölcsönös kapcsolatai aktivizálódnak.

A paradigmaváltást jelentő – az időszövetén létrejött - átjárhatóság nem más, mint a valóság- és térszintek közötti átjárhatóság megteremtése. A jövőteremtésben minden síkon (dimenzióban, stb.) önteremtő, önfejlesztő partnereink vannak, akikkel minimum strukturált párbeszédet és együttműködést folytassunk.

A tények tehát szellemi és társadalmi konstrukciók, az egyéni és kollektív elme szüleményei. Az új és releváns tudásokból konstruált szellemi modellek így hiányoznak. A posztmodern, globális világválságot hozó, sőt haldokló, önpusztító, világrend helyett új világrend-modell (és új alternatív változásszeme) kerestetik. Szükség van nemzetek-feletti, nemzeti és lokális agytrösztökre, avagy alternatív – és értékközpontú - tudásokra építő új tudásközösségek hálózataira. Új és stabil globális, nemzeti és lokális diskurzusok kellenek. A sokféle fenyegetettség ellen a lokális civil társadalmak és intézményeik új társadalmi működésmódokat és kollektív tudatállapot fejlesztéseket dolgozhatnak ki.

A tízes évek első felében: várhatóan két alapvető alternatíva előtt áll a világ – vagy lesz, vagy nem univerzális-globális kollektív tudatemelés. Ép ésszel mind a két alternatívára készülni illik. Ha lesz, ha nem lesz két kardinális alternatíva, akkor is valamilyen új alternatíva jön: lassú, de folyamatos, akár egyre gyorsuló személyes és kollektív tudatemelés. A magasabb tudatállapot párhuzamosan épül az egyéni, lokális, nemzeti, globális-univerzális és talán multiverzális szinten. A lecke végérvényesnek látszik: minél magasabb tudatszinten van valaki, annál tudatosabban törekednie kell a párhuzamos magasabb tudatállapotok emelésére.

Ehhez képest nincs más alternatíva!

A korszak- és gondolkodás-váltás leírásához használt fogalompár: régi paradigmák és új paradigmák. A jövő szükségképpen egyszerre lokális, nemzeti, európai, globális és univerzális globlokális tér, vagy helyesebben sokdimenziós téridő. A jövő (részleges vagy teljes) autonóm szereplője egyrészt az emberiség, másrészt saját élő bolygónk, harmadrészt pedig főként az emberiség kollektív tudata. A jelen kényszerpályái változatlanul hatnak, de többé nem tartják fogságban a jövő egyik szereplőjét sem; a már régóta létező jövő most szabadabb lett a körülményektől és a korszellemtől.

A 21. század egyik fejleménye: a jövő sokkal nagyobb arányban függ saját jövőképünktől, jövőkonceptióinktól, jövőakaratunktól, mint a múlttól vagy a jelentől. Evvel párhuzamosan – a kollektív ego állapota miatt - az euroatlanti kultúrában soha nem látott jövőhiány és/vagy jövőreménytelenség van, ezért érthetően a nemzeti jövőprogramok is megfogalmazatlanok és egyben rejtettek. A tervezett változtatások és a spontán változások viszont hálózatot alkotnak, ezeket a kollektív tudás- és tudatfejlesztéseket komplex tervezési folyamatba integrálják.

Hol is tartunk 2012 végén? Bármilyen felfoghatatlan, de a 19-20 század most már véget ér – talán nem pusztító robajjal. Legkésőbb a 21. század második harmadában felfoghatatlan változások mennek végbe – talán nem pusztító robajjal. A változásokhoz szükséges új tudások jórészt készen állnak – a társadalmak számára ezek valószínűleg egyelőre felfoghatatlanok. Az ehhez szükséges új technológiák jórészt szintén készen állnak – ezek még gyakran a gazdaság számára is felfoghatatlanok. A múlt és a jövő tehát szemlélhető, értelmezhető – az igazi veszélyforrás ismét az átmenet és egyben a jelen lehetetlensége – ám itt az új jövődiskurzus!

Magyarország (és Európa) ma csak a fenntarthatatlanság finom drámáit éli, vagy már az átfogó és fénylő paradigmaváltást is érzékeli? Készülünk-e már a paradigmaváltó új időkre?

Mit hoz viszont az emberiség egyszerre spirituális és racionális kollektív tudatváltása?

Új nemzetfelfogás

A nemzet csúcsa és lelke a nemzettudat.

A Szent Korona a magyarság univerzális, égi- és földi tudatának kifejeződése és kormányzó „eszköze”. A nemzettudat egyaránt nyitott „felfelé”, „lefelé” és „horizontálisan” (más nemzetek tudata) felé. A már tudatosan tudatvezérelt nemzet új pályára lép: elindul az új nemzetesedés. Az új nemzetesedés szinkronban van a földi civilizáció és kultúra univerzális váltásával, s a magyar tudatminőség egyúttal a szinkronizálás egyik felelőse. Ezért és nem másért a magyar nemzettudat az emberiség megmentésének egyik „világfelügyelője”.

Az új nemzetesedés új nemzeti gondolkodásmintákat teremt és fordítva.

A spirituális nemzettudat visszaköt az égi dimenziókhoz

A valódi közösségi tudat szükségképpen új társadalmat teremt.

Az új társadalom szakrális, s egyben részvételi demokráciát tesz lehetővé.

Az új nemzetesedés új államiságot (első lépésként részvételi államot) követel

Az új nemzet újratерemti az integrált múltakat és megjeleníti a választható jövőket.

A magyar nemzet ma egyszerre több tudatszinten van, ezért a megtapasztalható kollektív tudat hullámszik, felváltva süllyed és emelkedik, nincs egyensúlyban. Nem nagyon tudjuk, hogy az ősi időkben eleve és tartósan magas tudatállapotban volt-e. Nem igaz az, amit sokan vélnék, hogy a nemzettudat most alapvető tudatvesztés állapotában van (ez lehetetlen a tudat természete miatt). A nemzettudatot nem lehet eltüntetni, elnyomni, zárójelbe tenni (gejzír-effektus). A magyar nemzettudat „teteje”, „közepe” mindig megvilágosodott közösségi tudat – legfeljebb ez a tudatminőség elérhetetlennek látszik. Egy-egy társadalmi réteg és csoport tehát más és más tudatszinten él, de ettől az egységes nemzettudat állandó, legfeljebb alsó rétegei módosulnak.

A globális gazdasági-társadalmi világválság az emberiség kollektív tudatának látszólagos „elvesztése”, egyúttal a globális ego-tudat dominanciája (a mai pénzgazdaság is ego-gazdaság). A magyar nemzettudat részben ennek alávetett, részben viszont független tőle, s részben tudatosan fellép a kollektív ego uralma ellen. Működik a begyakorolt öntudatos elfordulás is – ez a kollektív tudat egyik reakciómódja. Az elmúlt száz évben a nemzettudat ideológiai-hatalmi értéktelenítésére való törekvés szintén folyamatos kísérlet. Az utolsó évtizedben azonban egyre szélesebb körben tudatosul, hogy a nemzettudat gyengítése miatt az egyének közpolgárként veszélyesen izolálódnak, ráadásul dominál a közösségpolgári esélytelenség. A világválság egyik jótékony hatása, hogy a társadalom/nemzet egyre több csoportja spontán személyes- és közösségi tudat újraegyesítésére vállalkozik.

A nemzet tehát mindenekelőtt tudatminőség - így lélekminőség, vagy tudásminőség is (lásd: a védikus Hamsa fogalmat – ami azonos a kasztok feletti minőséggel. Ez azért is érdekes, mert annak idején a magyar nemzetet jelölték a Hamsa fogalmával.). A nemzettudat

jelenleg új intézményes közvetítő a globális és lokális világ között, tehát ebben a szerepben a kollektív tudatminőség megtestesült valósággá válik. A közvetítés módja nem az uralkodás, de nem is a feltétlen önfeladás. A nemzet funkcionális szerepe ugyanakkor az, hogy államként (államnemzetként) a fennmaradás és autonómia intézménye is maradjon. A nemzet megtartása ma viszont kevésbé állam-nemzetként, hanem főként tudat- és tudás-nemzetként, azaz hagyomány- és szakrális alapú, kultúra-központú nemzetként lehetséges, ami a régi-új szubsztanciális szerep.

A nemzeti megmaradás egyik alapfeltétele az új - a korábbi dogmákból kilépő - történelem-felfogás megismertetése és tudatosítása. A (kollektív) nemzettudat egyúttal sajátos közösségi társadalomtudat, azaz a spirituális társadalom-minőség elérhetővé tétele. A nemzettudat felülről a transzcendens és univerzális, alulról a lokális és személyes tudatokat közvetíti, s integrálja. Egyszerre tér- és időtudat (múlt- és jövőtudat, nép- és országtudat), s ugyanakkor téridő feletti tudatforma is.. A nemzet tehát jelenleg nem elsősorban politikumként vagy államként tételeződik, hanem közösségi tudat- és tudástérként.

A magyar nemzettudat ma egyszerre tradíció központú heroikus és jelen-központú lemondó tudat? Ismét visszaépül a hagyomány- és jövő (vagy alternatív) ikertudat?

Újra, vagy végképp aktuális: építkezz, ne politizálj! (persze az építkezés is – magas rangú - politizálás). Az új magyarság-tudat egyszerre transzcendens és funkcionális, nem szenvedés-, hanem örömtudat, vagy legalább is lehet.

A nemzet valósága nem süllyed el, mint egy hajóroncs, csak ismét átalakul.

A nemzet nem csak a történelmi nemzetállam létrejötte után jelenik meg. A tér- és időfeletti magyar kollektív tudat visszafelé és előre is új nemzetesedést érzél (univerzális, spirituális nemzet). Az új metaforák világosak: új tengereken hajózunk, új hajókban ülünk, új érzületek és felismerések vezetnek minket. A valódi változások szinte mindig függetlenek a mindenkori magyar uralkodó csoportok beállítódásaitól, ideológiáitól és hatalmi törekvéseitől. A magyarság egyre több tagja és csoportja képes ma egyre magasabb tudatállapotban átélni a nemzettudat teljességét és mélységét (sőt érnek az új nemzetprogramok: tudásnemzet, tudatnemzet, szakrális nemzet).

Átfogó, sokszintű nemzeti stratégia készítése következik a valóság minden dimenziójára, rövid, közép és hosszú távra, egyaránt globális, nemzeti és lokális szintre. Minden közösségpolgár és közösség (család, társaság, település, stb.) csendes, pontos, felkészítése az új paradigmák szerint, méghozzá kollektív tudás- és tudatemelés széleskörű képzéssel. Mindenhol nyugodt, békés, új tudatosságú önszerveződés – civil intézmények alakítása és hálózatba szerveződése (társadalmi szövetségek, tudásműhelyek, közösségi egyetemek internetes televízió csatornák, stb.). Szociális, helyi, részben önellátó, fenntartható gazdaság kiépítése – első lépésként lokális szinten és részben nem piaci formában, például erkölcsi vagy spirituális gazdaságként-társadalomként. Először is belső működési rendként több szinten (közvetlen és elektronikus) részvételi demokrácia és részvételi állam és önkormányzás.

Hogy mi az elemi prioritás?

Itthon a legalkalmasabbak személyes tudatállapotának magas szintre emelése, s a legmagasabb új tudás elérhetővé tétele és átadása.

Nemzetközileg lehetőleg minél több nemzet és önszerveződő csoportjainak megnyerése az új világrend építése érdekében.

Új nemzetstratégia és a forgatókönyvek

Az új nemzetfogalom ismeretében és tudatában megszülethet az új nemzetstratégia. A stratégiakészítés viszont személyes és kollektív tudatemeléssel jár, s ugyanakkor folyamatos

szellemi közösségépítés, így a stratégia nem csak szakértői csoportok zártkörű szakmai dialógusainak kompromisszuma. Az új nemzetesedés lehetősége és a magas szintű nemzettudatban való létezés igénye szinte követeli, hogy a nemzet átfogó programja a magyar (részvétel alapú) világközösség hálózati jellegű szellemi tevékenysége legyen.

Mi legyen az új nemzetstratégia teremtésének új és sikeres (szeretet-alapú) módszere?

Lehetséges-e az, hogy a világ minden táján élő magyar közösségpolgárok jórészt virtuális felületen, kisebb részt személyesen tudatosan teremtsék az új típusú nemzetstratégiát?

A stratégia szakrális lényege az, hogy a nemzeti és/vagy nemzetstratégia közösségi világmodellt teremt. A káoszról született és oda visszacsúszott világban a generális világmodellek szedik rendbe a világ működését. A magyar nemzetstratégia ugyanerre törekszik, azaz mindenekelőtt a rendbe szedés programját adja és kínálja.

A nemzet olyan, mint a nemez, ami – Kaszás Ákos értelmezése szerint – sokmilliónyi százból, azaz számtalan mennyiségből egységet és egységes minőséget teremt, egyúttal gyógyító és tanító szerepet tölt be. A nemez megszűr és megvéd az ártó erőktől, ami a világfa szerepével rokon, sőt átlényegít és beavat, méghozzá egyaránt világi és szakrális szerepekbe – ugyanez a nemzet többszörösen kettős szerepe is.

A stratégia viszont nem tesz mást, mint a nemzetet segíti abban, hogy a nemezhez hasonló szerepeit a lehető legmagasabb szinten egyesítse és töltse be.

A kollektív tudatváltásban élve az új paradigmák új bölcsességet követelnek a stratégia-készítésben is, ezért az új modell figyelembe veszi az új nemzetfelfogásokat és az új típusú nemzetvé válás lehetőségeit. A nemzeti stratégiakészítés modellje ugyanakkor megőrzi az eddigi felfogásokat és ugyanakkor egyesíti őket a spirituális, tudati, szellemi dimenziókkal (lásd a nemzet szakrális szerepeit).

Ez az új stratégiai modell szintén figyelembe veszi a földi civilizáció-kultúra új alternatíváit, a jelenleg már elindult kollektív tudatváltás várható következményeit. Egyaránt készül a mai funkcionális, aktuális pénzkapitalizmus kihívásaira és a születőben lévő szeretet korszak követelményeire. A nemezhez hasonlítható új, sokrétű, integrált – új világot előkészítő és teremtő - magyar nemzeti stratégia (első változatban) csapatmunkában elkészíthető egy-két éven belül.

A magyar nemzeti stratégia készítéséhez az új nemzetfelfogás alapján új koncepcióban új módszertan készült. Ezt mutatja be a Mellékletben közölt „Nemzeti stratégiai tábla”, illetve ennek ismertetője:

A nemzeti stratégia készítése

A magyar nemzet ma mindenekelőtt kitüntetetten *minőség*, így lélekminőség, tudásminőség és kollektív tudatminőség. Új *intézményes közvetítő* a globális és lokális világ között, s a strukturális és szimbolikus közvetítés célja továbbra sem az uralkodó elit akarátának érvényesítése. A nemzet változatlanul nem lehet azonos a feltétlen önfeladással.

A nemzet *funkcionális* szerepe az, hogy államnemzetként a fennmaradás és az autonómia intézménye legyen. A nemzet megtartása jelenleg viszont kevésbé államnemzetként, hanem inkább tudás-tudatnemzetként, azaz kultúra-központú nemzetként lehetséges. Ez a *szubsztanciális* szerep.

Magyarországon az elmúlt ötven vagy száz évben *egyszer sem készítettek* átfogó és komplex nemzeti stratégiát. A hosszú távú, koncepcionális, stratégiai gondolkodás nem is erősödött meg.

Az új globális, nemzeti és lokális struktúrák annyira *bonyolulttá és összetetté tették* egy-egy nemzet helyzetének elemzését és jövőjének kidolgozását, hogy a klasszikus stratégia készítés módszertana meghaladottá vált.

Az elmúlt két évtizedben az emberiség ösztudása *egy-másfél évenként duplázódik*, ezért a valóság bármely szeletének vizsgálatához szükséges tudások megszerzése és alkalmazása erőn felüli szellemi tevékenységet követel.

A jelenlegi gazdasági és társadalmi világválságot megelőzően és jelenleg is a világ értelmezését és jövőjének végiggondolását mindenekfelett *az új paradigmák* határozzák meg, vagy legalább is alapvetően befolyásolják.

Minden nemzet stratégia-tervezését és konkrét cselekvéssé formálást szintén jelentős mértékben befolyásolja az adott nemzet *kollektív tudatának* állapota, minősége, továbbá a társadalmi tudattalan szükségletei.

A magyar nemzet jövőjének felismerését és valóra váltását nehezíti, hogy a magyarságnak régóta és jelenleg sincs egy vagy több alternatívában *végiggondolt jövőprogramja*.

A magyar nemzeti stratégia megalkotásánál alapozzunk az eddigi *történelmi és történelem tudati* tapasztalatokra ugyanúgy, mint a magyarság következő évtizedekre előre jelzett, egyszerre *rejtélyes és lehetséges szerepeire*.

A stratégia érdekében a nemzet *sokszintű és sokdimenziós rendszerként* (sőt *posztrendszerként*) való értelmezését csak akkor végezhetjük el, ha ehhez egy új típusú rendszer-szisztémát és folyamat struktúrát gondolunk ki.

Mindenki számára legyen nyilvánvaló, hogy a stratégia tárgya nem csak a nemzet fizikai, intézményes, racionális valósága, hanem *a valóság minden szintjére* (gazdaság, társadalom, tudás, kultúra, kollektív tudat, spirituális dimenziók, stb.) stratégiát szükséges írni.

A stratégiakészítéshez - Válóczy István és Varga Csaba – *megalkotta és összeállította az értelmezési keretet, a logikai rendszert és egyben a folyamatábrát*, (lásd a csatolva mellékletben a nemzeti stratégia táblát²), amelyekbe a jelen és a jövő minden információja (adatsora, összefüggése, tudása, felismerése, stb.) beírható, és ennek alapján a stratégia folyamatos korrigálását is lehetővé válik.

A táblázat közepe és bal oldala *a múltat és jelent* mutatja be, a jobb oldala pedig a *jövő-alternatívákat és a magyar nemzet stratégiáját*. Minden egyes „ablak” feltöltésében a legjobb tudósok (szakértők, gondolkodók, művészek) vesznek részt, s ahol nem tudnak megegyezni a tényleges információban, a közös álláspontban, ott alternatív vélemények is felkerülhetnek. (A „kitöltés” módszertanát, CAST eljárást Válóczy István külön kidolgozta.)

A táblázat bal szélén azért nem töltöttük ki az „ablakokat”, mert ezt már a tudósokra és civil gondolkodókra bízuk, s várható, hogy a táblázatnak ez az oldala még *további bontásokban* folytatódik. A cél az, hogy a nemzet teljes valósága összegezve, rendszerezve olvasható és látható legyen.

Miután a jövő mintegy ötven százalékban a *választott jövőképtől* függ, s nem a jelen kényszerpályáitól, a táblázat jobb (jobbközép) oldalának tartalmát szintén számos gondolkodó, tudós, művész, közember (stb.) véleményei, javaslatai, víziói alapján lehet megfogalmazni.

Ha a virtuális nemzeti tábla minden elemének (ablakának, rublikájának) *kitöltése befejeződött*, akkor ez tulajdonképpen *megszabja* a magyar nemzet stratégiáját és ennek alternatíváit. (És természetesen a táblázat információi, jövőképei – akár sok nemzedék munkájaként - folyamatosan bővíthetők, frissíthetők.)

² A stratégiakészítési Folyamatábra védett szellemi termék.

Ennek a nemzeti diagramnak a segítségével *minimum nyolc-tíz, maximum tíz-tizenkét hónap* alatt - az eddig felsorolt követelményeknek megfelelően - elkészíthető Magyarország és a magyarság különböző időtávokra lebontott és s konkrét cselekvésekig kidolgozott nemzeti stratégiája.

Ez *figyelembe veszi* a funkcionális és szubsztanciális globalizáció következményeit, a magyar kollektív tudat által összesített szükségleteket, és végül a magyar társadalom, valamint a hazai lokális társadalmak szándékait és akaratait.

A nemzeti stratégia első változata nyilvánosságra hozatalára *internetes portált* hozunk létre, s működtetünk, amely lehetővé teszi a stratégia széles körű szakmai és társadalmi vitáját.

Az internetes portálon ez a stratégiai táblázat *virtuális térként* (például mintha egy tudásváros lenne, szimbolikus terekkel, utcákkal, házakkal) jelenik meg, amelyben bármelyik magyar polgár közlekedhet, s az információkat megismerheti, sőt a stratégiához javaslatokat tehet.

Az elkészült magyar nemzeti stratégia egyfelől *szellemi-erkölcsi* stratégia, másfelől *társadalmi* stratégia és harmad felől konkrét *kormányzati* program.

A magyar nemzeti stratégiát a következő *nézőpontokból, vagy stratégiai pozíciókból* lehet megírni:

- a) a társadalmi szerkezetben alul lévők érdekei-értékei szerint
- b) a társadalmi-közép különböző rétegeinek érdekeihez-értékeihez igazodva
- c) mindenekelőtt a gazdasági-politikai-média (avagy az integrált hatalmi) elitek érdekei-értékei szerint
- d) a különböző szellemi irányzatok és elitek felfogásaihoz, érdekei-értékeihez kötve,
- e) az eltérő ideológiák (liberális, szociáldemokrata, konzervatív, környezet-központú, nemzet-központú, szakrális /stb./ gondolkodás) érdekei-értékei szerint,
- f) kifejezetten a természeti, környezeti, vagy ökológiai felfogások és világtörekvések drámai felismeréseinek ismeretében
- g) elsősorban az új tudományos és poszt-tudományos új paradigmák, új felfogásokból kiindulva,
- h) tudatosan a nemzeti érdekek, sőt az (univerzális) nemzeti kollektív tudat, a hagyományláncok, az (egyesítő) nemzeti kultúra, mi több a nemzet távlatos jövője alapján,
- i) transzcendens-szakrális értékrendet szem előtt tartva
- j) végül: például *az integrált nézőpontok* szerint.

Ha az egészben-egésről gondolkodva írunk nemzeti stratégiát csak az *integrált nézőpontot* választhatjuk, ám stratégiai tervezőként nem szeretnénk zárójelbe tenni *saját értékrendünket és meggyőződéseinket* sem.

Stratégia kutató Intézet, Aranymag Intézet

Válóczy István – Varga Csaba

A nemzetstratégia a jelen tér- és idődimenzióba való helyezéshez szükségképpen végiggondolandó az európai kontinens, sőt a globális világ alternatíva készlete.

A földi civilizáció és kultúra előtt jelenleg három világmodell programot nevezhetünk meg: 1. Kapitalizmus és újkapitalizmus; 2. Valóban új kapitalizmus; 3. Poszt-kapitalizmus (ami a létező kapitalizmusok után jön). Az utóbbi évtizedekben létrejött kapitalizmus a pénzpiac központú, manipulált újkapitalizmus, amelyet a piac (a láthatatlan kéz) képtelen volt szabályozni és kontrollálni.

Az újkapitalizmus jelenlegi programja nem más, mint a korrigált kapitalizmus; a korrigálást főként a látható kéztől (az államtól) várják, noha a mai (funkcionális) kapitalista állam szintén képtelen hatékonyan szabályozni és kontrollálni. A kapitalizmus és újkapitalizmus egyaránt a közelmúlt világ-modellje, amely elutasítja a társadalmi, az

ökológiai, a tudásbeli, az erkölcsi, a kollektív tudatbeli és szakrális koordinációt is. Hosszabb távon az emberiség megmaradását csak valamelyik poszt-kapitalista modell, vagy valamilyen lényegében más modell-kombináció érheti el, amelynek viszont feltétele az emberiség kollektív tudatának emelése.

A globális pillanatnyi és a pillanaton átlépő világmodellek a következők:

1. Globális szupraválság és csődgondnokság.
2. Látszólag korrigált kapitalizmus.
3. Tudáskapitalizmus és tudás poszt-kapitalizmus.
4. Új fenntarthatóság, mint posztkapitalizmus.
5. Lokalitás és közösség alapú posztkapitalizmus.
6. Kollektív tudat-központú új világminőség
7. Érték-, erkölcs alapú szakrális világprogram.

Nézzük őket egyenként és röviden:

1. Globális szupraválság és csődgondnokság.

Ez a huszadik századi modernizáció túlélése és rendszerszerű szupraválságba zuhanása. A mai globális metavilág gazdaságilag, ökológiailag, társadalmilag egyaránt fenntarthatatlan és folytathatatlan. A modernizáció és poszt-modernizáció elvei és intézményei már most is csak részben kezelik a válságokat. Egy átfogó, s tudatosan vállalt csődgondnokság nem azért izgalmas, mert kimondja a jelenlegi világrend bukását, hanem azért, mert lehetővé teszi a földi civilizáció gyors, tényleges megmentését. Ezzel csökken a veszélye annak, hogy a pillanatnyi rejtett világdiktatúrák átforduljanak globális, kontinentális vagy nemzet nyílt diktatúrákba.

A nyilvánvaló – az új paradigmákon alapuló – csődgondnokság azért vállalható, mert ennek hiányában a 21. első harmada-fele újabb folyamatos és visszatérő csődállapotokat hoz, amelyek „eredményeként” Európa és az Európa Unió az egyik legnagyobb vesztes lehet. Az egymást erősítő – puha vagy durva – csődök (pénzügyi, termelési, ellátási krízisek, a különböző természeti és környezeti válságok, stb.) együttes elhárítása egyre kockázatosabb lesz. A csődállapotok elvezet(het)nek társadalmi lázadásokhoz, világ- és polgárháborúkhöz, hiszen a szupraválságnak már jelenleg is számos egyéni áldozata van. A globális és komplex reménytelenség alternatíva elterjedése önmagában is kiszolgáltatja az emberiséget saját csődhelyzetének és cselekvésképtelenségének.

2. Látszólag korrigált kapitalizmus.

Ez a mai történelmi pillanat favorizált modellje. Ez nem más, mint az a felfogás, amely úgy gondolja, hogy a jelenlegi újkapitalizmus folyamatos javítással, kontrollal, foltozással fenntartható. Ez a látszólag szabályozott modell, ám egyre kevésbé lehet elrejteni, hogy változatlanul cowboy kapitalizmus. Ez az a kollektív egotudat lenyomat, ami szerint a korrigált „liberális” világrend újraalkotott kapitalizmusként megmenti az emberiséget a szupraválságtól. Csakhogy – némileg finomítva, talán vissza is fogva – marad a pénzpiac központú újkapitalizmus.

Ezt állami és/vagy jogi eszközökkel lehet ellenőrzöttebbé tenni, de a modell fenntartásában érdekelt hatalmi csoportok és gazdasági vállalkozások eddig is kibújtak az ellenőrzés alól. A globális hatás már szinte sehol nem fedhető el: a jóléti állam így nem rekonstruálható, s egyre nő a szociális egyensúlytalanság. A totális önzés kapitalizmusának elfogadhatatlansága, a profit maximalizálásának pusztítása, a pénzrendszer egopénz-moddé válásának drámája vagy a képviselői demokrácia legitimitásának gyors erodálása racionális jelek. Ezen az állapoton lényegében semmit nem javít a regulált kapitalizmus ideája, a részben államosított (és ezzel megőrzött) újkapitalista gazdaság, vagy bármilyen világhatalmi koncentráció, például az Európai Egyesült Államok terve.

A pengeélen billegő, látszólag korrigált kapitalizmus modell sorsa kiszámíthatatlan.

3. Tudáskapitalizmus és tudás poszt-kapitalizmus.

Az ezredforduló környékén a tudásközpontú világmodell, a globális tudásvezérelt gazdaság és társadalom, avagy az intellektuális kapitalizmus még járható alternatívának tűnt. Ez a modell azt tűzte ki célul, hogy új programként poszt-információs kapitalizmus legyen, amelyben a pénz helyett zömében a tudás váljon az uralkodó csereszkozé. Ez részben lehetővé tette volna a tudás-szegénység felszámolását. Ekkor hirdette meg az Európai Unió az információs társadalom alternatívát, amelyben előtérbe került volna a tudás-integráló, innováló és hasznosító jövőválasz. Megjelent esélyként, hogy a globális tudásgazdaság csökkentse a kontinensek közötti (és belüli) egyenlőtlenségeket. Szellemi csoportok pedig abban bíztak, hogy a kiszolgáltatott egyén visszanyerheti személyes szabadságát.

A kreatív és innovatív, intellektuális tőke központú (poszt)kapitalizmus – a kezdeti eredmények után – azért fékeződött le, mert a pénzpiac központú újkapitalizmus „befalta” ezt a világalternatívát. Már az ezredforduló utáni években látványossá vált, hogy a tudásgazdaság és tudástársadalom csak annyiban jöhet létre, amennyiben megfelel a világhatalmi állapotoknak és törekvéseknek. Érdekes jelenség volt, s ma is az, hogy az új tudások mennyire háttérben maradtak, s az új paradigmákat nem alkalmazták a pénzügyi, gazdasági, politikai vagy más krízisek kezelésekor. A kérész életű tudáskapitalizmusból azért sem válhatott valamilyen érték központú poszt-kapitalizmussá, mert ennek a világmodellnek a valóra váltása magával a tudással és a tudás széleskörű gyakorlatba ültetésével fordult szembe.

Ez a jelenleg elvetélt világmodell idea azonban nem szenvedett végső vereséget.

4. Új fenntarthatóság, mint posztkapitalizmus.

Az első három modell a közelmúlt és a jelen létező alternatívái. A most következő világmodell átmenet a régi és az új modellek között. A befejező szintén három modell pedig a jövő megoldásai lesznek. A fenntarthatóság eredeti modellje még az ipari kapitalizmusban gyökerezik, s mára majdnem ugyanúgy folytathatatlaná és jövőtlenné vált, mint például a termelés- és fogyasztás örületet maximalizáló világállapotok bármelyike. Az új fenntarthatóság eszméje elrugaszkodik az anyagi-fizikai válságjelenségek anyagi-fizikai eszközökkel való kezelésétől, hiszen az új paradigmák szerint mindent minden létező jelenség, folyamat, állapot egyszerre fizikai, nem-fizikai, szellemi, lelki, sőt spirituális valóság. Az új fenntarthatóság ennek megértésével léphet át posztkapitalista alternatívába.

Egyelőre azonban a fenntarthatóság világprogramja még „csak” nem növekedés központú paradigma. A középpontban továbbra is a fenntartható világ és fejlődés lehetővé tétele, például a klímakrízis kezelése van. Homályosan megjelenik viszont a célok között, hogy a jövőben nem a maximalizált profit a lényeg, hanem a mindenki egyformán jól járjon alapú érdek- és értékegyeztetés. Egyre több szándék jelzi, hogy Európa ne elsősorban politikai vagy gazdasági-, hanem érték- és életminőség integráció legyen. Az elektronikus és/vagy részvételi demokrácia és az új típusú részvételi állam lehetősége nincs napirenden. Az új fenntarthatóság azonban azért új, mert a földi civilizáció-kultúra, vagy egyáltalán az Élet tartós fenntartása már csak az (uralkodó-elnyomó) globális tőkekoncentráció utáni, s egyben poszt-piaci korszakban képzelhető el.

Ez lehetne a valóban fenntartható gazdaság, társadalom kora.

5. Lokális és közösség alapú posztkapitalizmus.

Ha a világszisztéma szerkezetileg se felül, se középen nem változtatható meg, akkor marad az egyetlen jövőrés, hogy alul és alulról alakítsuk át, ráadásul a forró, élő mindennapi valóság mindig alul van, s mindenekelőtt abban kell szeretet- és örömközpontú világot teremteni. Világszerte ez a két szempontú ösztönzi, hogy minden kontinensen a lokális (a „Hely”) központú világalternatíva került előtérbe. Az egyének és a közösségek azt érzékelik, hogy a régi világtrend széthullik darabokra, a darabok „összeragasztása” alul történik, miközben a lokális lét-összeférelők hálózatokat alkotnak. Először mindenki egyedül lát hozzá, hogy lakásából, házából, intim és közösségi teréből idealizált szimbolikus kertet, mini Paradicsomot hozzon létre, majd a sokrétű önellátásra berendezkedett polgárok önellátó-

önvezérlő családokat, szeretet-közösségeket és közösségtudatú településeket igyekeznek szervezni.

Ez potenciálisan a lokális világ reneszánsza, a lokális kis „köztársaságok” álma. Távol érdekhatalomtól, érdekpolitikától, érdekbörtönöktől. Ez nem profit- és verseny- központú, hanem öngondoskodás célú alternatíva. Az önépítő, önfejlesztő kis közösségek a globális gazdasággal egyenrangú helyi gazdaságot fejlesztek, s egyre több helyen a lokális pénzt vezetik be. Helyben eljutnak a direkt és/vagy közvetlen demokrácia kipróbálásáig és intézményesítéséig. A lokális jövőminták, jövőszigetek felvetik a lokalitás-központú globalizáció lehetőségét, a társadalom-központú világállapot elfogadtatását, az új típusú nemzetállamok igényét, amelyek lokalitás-alapú településcsoportok szövetségei. Ez a világmodell tehát egyszerre lokalitás- és közösség-központú, amely figyelmét tudatosan elveszi a nemzeti és globális szinteken történő helyzetekről, eseményekről.

Nem elfordul, de nem „felfelé” néz. Bízik önmagban és teremtőképességében.

6. Kollektív tudat-központú új világminőség.

Az utópia gyakran reálisabb, mint a jövőhiány. Ez a világmodell már nem köthető sem a régi világfelfogásokhoz, sem a mai világgyakorlatokhoz. Széles körben elfogadja és tudatosítja, hogy a lét tudatminőség, a létezés tudatállapot. Ezért olyan személyes- és kollektív tudat központú alternatívát választ, amely az összes szükséges új tudást és tudásalkalmazást is integrálja. A kiindulópont, hogy minél több ember és minél több közösség tartósan élje a megvilágosodott létezést. Ennek szolgálatára kidolgozza a kollektív tudatközpontú állam és társadalom programját, ami egyébként akár kultúra vezérelt univerzális korszaknak is nevezhető.

Az egyes embert nem a pénz, a fogyasztás, a hatalom, a presztízs, hanem a magasabb minőségű tudás és tudatosság belülről vezeti, a társadalmakat pedig nem a mohóság, az uralkodás, a másokkal szembeni gátlástalan előnyszerzés, hanem a kollektív tudat minőségei irányítják. Ezzel lehetővé válik a szegénység és kiszolgáltatottság sikeres lecsökkentése, az új fenntarthatóság jegyében a természet és környezet megóvása, rekonstrukciója, s többek között a magas szintű kultúra, a magas tudás- és tudatállapotok elérése, közvetítése, gyakorlása. Azzal, hogy a világmodell középpontjában radikálisan a tudatfejlesztés van, s annak minden ősi és minden mai technikája, az új „világrend” – mintegy mellékesen - meghaladja a posztkapitalizmust is.

Ebben ma már legalább annyi a ráció, mint a tudatosság.

7. Érték-, erkölcs alapú szakrális világprogram.

Ennek a világmodellnek a definiálása a legnehezebb, holott az emberiség történetében különböző mintákat már felmutatott. A felsorolt alapfogalmak – érték, erkölcs, hit, szakralitás – mindegyike új értelmezéseket igényel, ám ennek ellenére jól szolgálják a végső világalternatíva megsejtesét és aztán az elfogadását. Mindössze elég kiindulni abból az eredeti és mai új tudományos felismerésekből, hogy az ember (az Ember) nem csak fizikai, energetikai, vagy lelki és szociális, hanem spirituális lény is. Ha ez így van, minden magyarázkodás nélkül felfogható, hogy ez az ember szükségképpen olyan világot teremt magának kívül és belül, ami érték, erkölcs, s vallás (vagy spirituális) alapú.

Ebben a világjövőben nemcsak az új típusú pénz, nemcsak az új tudás, hanem ezekkel együtt az etika, a vallás (stb.) értékei tartják össze és irányítják a világot (a gazdaságot és társadalmat is). Ez az öntudatos emberiség alternatívája. A középpontok egyike az egymással is dialógust folytató vallások, hitek, spirituális tapasztalatok, ami többek között lehetővé teszi a globális világbékét. A poszt-szekuláris világrend elvezet a tudatközpontú (a korábbinál is magasabb szintű szakrális) államhoz és a szakrális demokráciához. Ma ez a világalternatíva még nehezen érhető meg az euroatlanti világban, amely egyúttal hátrányunk is a földi civilizáció következő nagy korszakaiban.

Hosszú távon a spirituális vagy szakrális világmodell a leginkább esélyes.

A tényleges univerzális-globális jövő természetesen a felsorolt domináns világmodellek kombinációiból, eltérő ötvözetéből jöhet létre. Ez nem kis arányban függ majd a kollektív tudatemelkedés stációjától, s például a világegyetemekkel való együttműködésünktől is.

A röviden vázolt globális alternatívákat figyelve és a magyar nemzet (kiemelten a kollektív nemzettudat) jövőálmai alapján konkrétan és szimbolikusan is megfogalmazhatók a jelenleg látható nemzeti alternatívák. Ezek közül is hét érdemel kiemelés:

1. Nemzeti válság – vágta lefelé a tárnába és visszafelé az alagútba
2. A javított világkapitalizmus játszóterén ismétlődő libikóka
3. A tudáskapitalizmus horizontális rendszereiben intenzív hálózövés
4. Példaadó útkeresés a posztkapitalizmus előkertjeiben
5. Magyar lokális reneszánsz és a helyi részvételi demokrácia
6. Utópiaálmom: tudat-központú társadalom és életminőség (egyben új közösséggé válás)
7. Szakrális nemzet és értékközpontú univerzális magyarság – új nemzetesedés és megvilágosult nemzeti tudat.

Ezt a hét magyar nemzeti alternatívát is röviden értelmezzük:

1. Nemzeti válság – vágta lefelé a tárnába és visszafelé az alagútba.

Ha a globális vagy kontinentális csőd bekövetkezik, a magyarság sem térhet ki a csödgondnokság tudatos végrehajtása elől. A gazdasági-pénzügyi válság vagy akár a klímakrízis még a Kárpát-medencében is térdre kényszeríti a fennálló államot. Ez legalább annyira súlyos kudarc lenne, mint a mohácsi csatavesztés vagy a trianoni „béke”szerződés. Ez az országot felkészületlenül érő nemzeti válság jelképesen tárnába vagy alagútba lök minket: a személyes és közösségi nemzetmentés lesz az egyedüli feladat. Ezért egy felelős nemzetpolitika a lehető legjobban felkészül egy átfogó csődállapotra, amely többek között megelőzhető tudatos államcsőd vállalásával, vagy/és a részleges nemzeti és lokális önellátás megszervezésével, vagy/és a családok, a kisközösségek széleskörű megerősítésével.

2. A javított világkapitalizmus játszóterén ismétlődő libikóka.

A pillanatnyi világállapot is szüntelen libikóka: hol kicsit lejjebb, hol kicsit feljebb, a tartós konszolidáció és fejlődés esélye minimális. A magyar kormány az egyetlen járható szűk ösvényt keresi, ami szintén – ám más jellegű – libikóka: hol finoman, hol erősebben ellenállni a pénzpiac központú újkapitalizmus durva nyomásainak. A magyarság hosszú történetében, különösen azokban a korszakokban, ahol nem alkottunk középhatalmat vagy nagyobb hatalmi erőt, akkor megtapasztaltuk és begyakoroltuk a lavírozó nemzetörzés és a fennmaradás spirituális technikáit. A mai globális világjátszóterén egyfelől minimális a mozgástér és az új lépéskombináció lehetősége, ám a belső – és a fennálló államon túl is létező – belső nemzeti mozgástér meglehetősen tágas. Az új belső lépéskombinációkon múlik a siker.

3. A tudáskapitalizmus horizontális rendszereiben intenzív hálózövés.

A tudásgazdaság és tudástársadalom természetéből következik, hogy hálózati, kreatív, újító világállapot lehet(ne). Ezért a magyarság számára szükségképpen esélyt ad, hogy a tudáskapitalizmus részben korlátozatlan, részben korlátait átlépő horizontális rendszereiben intenzív hálózövésbe kezdjen. Ezzel észrevétlenül is merősödne. A magyarság történetének egyes korszakaiban már kipróbálhattuk, hogy a tudás és/vagy a bölcsesség tudatos erősítésével milyen nemzeti fejlődési szintekre juthatunk. Ez egyaránt múlik a stratégiai nemzetpolitikán és a stratégia nemzet viselkedésén. A megoldás nem egyszerűen az, hogy minden lehető eszközzel támogatni a tudásteremtést és a tudásközvetítést (amelyhez számos új típusú intézményre lenne szükség), hanem az, hogy a közösségpolgárok az ősi tudásokból élő identitást teremtenek, a régi és új tudásokat befogadva tudatosan alakítják át belső életüket, az innovatív-kreatív tudásalkalmazással átszabják családi életüket és munkatevékenységüket.

4. Példaadó útkeresés a posztkapitalizmus előkertjeiben.

Ha az első három nemzeti modell a magyarság életében is korlátozottan lehet jó, akkor itt és most, az új század első harmadában nincs más választásunk, mint továbblépni az egykor bevált, de már erodált megoldási alternatívákból. A tudatos új nemzet-modell választás a nemzeti fejlődés alfája-omegája. Az új ökológiai, társadalmi és szellemi fenntarthatóság eszméi alapján a nemzeti és lokális szinten példaadó útkereséseket kezdeményezzünk. Ennek gyönyörű hagyományai vannak a korábbi történelmi fázis-korszakokban és a jelenlegi spontán elindult ökogazdasági-ökotársadalmi közösségi vállalkozásaiban. Ha globálisan még csak előkertjei lehetnek a posztkapitalista világmodellnek, akkor tudatosan és messze nézően törekedjünk arra, hogy (egy új Kert-Magyarország programra is támaszkodva) az egyik előkert a magyar nemzet legyen. A jelek szerint a kollektív tudat egyértelműen pártolja ezt.

5. Magyar lokális reneszánsz és a helyi részvételi demokrácia.

A mai magyarság egyik jobbik fele legalább egy évtizede megint abba fektet lelki-szellemi energiát, hogy a falvakban, a városokban, a nagyobb városok kisebb városrészeiben önálló, egyedi lokális gazdasági-társadalmi kísérletek bontakozzanak ki. Függetlenül attól, hogy a magyar nemzet a következő félszázadban melyik alternatíva mellett voksol, mindegyik nemzeti (és nemzettudati) jövőválasztásnak kiemelt eleme lehet a hálózatos rendszerben létrejövő lokális reneszánsz. Ennek egyaránt formái lehetnek például a történelmi tudatcsoportok, az ökofarmok, az önellátó kisvárosok, a részvételi demokráciák, a szeretet-falvak, a spirituális családi közösségek, a globális tudáscsoportok vagy a Mesterek tanítványainak körei. A helyi részvételi és/vagy direkt demokrácia a szellemi-tudati együttműködés feltételét jelenti és működését erősíti.

6. Utópiaálom: tudat-központú társadalom és életminőség (egyben új közösséggé válás).

Ha a magyar nemzet elsősorban mindig is kollektív tudatként létezett, akkor mi sem természetesebb és szükségszerűbb, mint az, hogy az univerzális magyarság és ezen belül a Kárpát-medencei magyarság teremtsen újra saját kollektív tudatát. Az újratemtés együttjár tudatszint emeléssel. A széleskörű személyes tudatközpontú életminőség javítás és a tudatközpontú társadalom organikus önfejlesztése, mint két közösségi folyamat egymást feltételezi. Egyelőre az senkit ne zavarjon, hogy ma jórészt alig ismeretesek a tudatfejlesztések, vagy csak spontán módon történnek az egyéni és közösségi tudatemelések, mert a magasabb tudatállapotok elérését szolgáló egyéni, közösségi és intézményes formák és módszerei elég gyorsan vissza- és/vagy újratanulhatóak. Ez az alternatíva tudatközpontú gazdasági és például szociális fejlesztést, vagy általánosabban kollektív tudatvezérelt állami és önkormányzati tevékenységet követel. A magyar nemzet jövője tudatalternatíva.

7. Szakrális nemzet és értékközpontú univerzális magyarság – új nemzetesedés és megvilágosult nemzeti tudat.

Az univerzális magyarság és kollektív tudata mindig is szakrális volt és a végtelen időben az is marad. A sok ezer évre visszanyúló előtörténelmi és már dokumentálható történelmi hagyományláncok gazdag szakrális nemzetformái, szakrális nemzettudat mintái jórészt még feltáratlanok. A középkori szakrális magyar királyság szakrális elvei és működési módjai is csak félig-meddig ismertek. Az új nemzetesedés azonban egyszerre funkcionális és szubsztanciális, így az új alternatíva – a nevéől és koncepcionális jellegétől függetlenül – csak tudatközpontú és/vagy minden ízében spirituális-szakrális lehet. A feladat látszólag igen egyszerű: érzük el a felvilágosult nemzeti tudatot, mert ez teremti meg a megvilágosult (szeretet-alapú) magyar nemzetet, és ez teszi lehetővé és/vagy ez támogatja minden ember életében a személyes boldogulást hozó megvilágosodást. Az ego-központú életformából átlépve a szeretet-központú életminőséget.

A hét nemzeti jövőirány bizonyára megnyitja a szíveket és széles tárja a közeljövő kapuit is.

Az új jövő tehát nem egyetlen alternatíva, hanem alternatívák kombinációja, folyton változó elemekkel. Ha az igazi valóság többszintes, akkor minden szinten stratégia-kombinációk vannak, párhuzamos összerezgésekkel. Az aktuális (külsődleges) mai és holnapi válságtünetek nem indokolják a nemzethalál, a kultúrahálál vízióját. A történeti magyarság hangadói a jobb periódusokban élő hagyomány-folyamatokat vittek tovább és mai is ez történik. Minden sikeres alternatíva feltétele a magasabb személyes és kollektív tudatállapot és tudatminőség elérése. A jelen jólét-központú, fogyasztás-„boldogságban” kimerülő, dominánsan lemondó tudat felszámolása viszont elindult. Ez valódi változás.

A változás leírható bölcséleti fogalmakkal: a jövő a Szenvedés Korától az Üresség Állapotán keresztül vezet a Teljesség vagy Szeretet Korába. Az Ürességig az Út első fele, a második fele a Teljesség, avagy a Szeretet Kora – a kettő elválaszthatatlan, de nem azonos, egységben vannak, de más minőségűek. Az Üresség-Egység után a Teljesség-Egység érkezik, ami egyúttal az elérhető legmagasabb tudatállapot. Ha pedig a lét eleve Szeretet, akkor kezdetektől fogva Szeretet Kora volt és van. Ez így az idő- és térfeletti alternatíva. A feltétel nélküli, odaadó Szeretet minden. Ennek legmagasabb minősége az odaadó Szeretem, ami egyben Isteni Szeretem, az Isteni Nő és Isteni Férfi teljesség-léte.

Mit ismerhet fel magában korunk egyéne? Tökéletes vagy, minden tökéletes Benned és a világ is tökéletes. Minden Mennyország, avagy kint és bent minden Isteni. Képes vagy szüntelenül a Szívedben, az Önvalódban, a Szeretethen élni, mert Te szeretet vagy!

Ez a tudatos szeretetlét saját Önvalódban van. Nem csak az isteni szeretet közvetítése lehetséges, a második Szív képes önmagában is - fehér lyukként - szeretetet kiárasztani. Ez a Szív-érték kibontása, realizálása, a tudatemelés egyben szeretetemelés, ha ez a szeretet érzelmen-túli, akkor ez már a tudatszeretet. Ez az új, külső-belső egységteremtő (magas rendű szeretet-kiterjesztő, szeretetbeteljesítő, szeretetegyesítő) teljesség mező. Belül új ember születik, lelkünkben továbblépünk - szeretet alapon – a teljességlét tökéletességéig, ahol már minden Egy, a két Szív is. Ez egyben az életre elevenítés!

Ebből azonban változatlanul nem következik, mondhatjuk minden kortársnak, hogy lebecsüld a fizikai síkon való létlehetőségeket; éppen ellenkezőleg, ez a fizikai sík beborítása, feltöltése, átlényegítése isteni-szeretettel.

Jövővízió

A tündökletes jövő világító képe visszatért a legfelsőbb dimenziókból és a gondolat sebességénél gyorsabban átlépte a téridő határait, hogy a földbolygó szélességével megegyező óriási lepedőként beborítsa az emberiség kinti és benti világát. A felhők feletti lepedő egy-egy sarkát az Északi és a Déli sarkhoz tűztem lelkem zsebéből kivett gombostűkkel.

A napszél a fehér lepedő alá bújt és kifeszítette, mint egy galaxisjáró hajó vitorláját. A nap szorgos kitörései átvilágították a lepedőt és a földbolygó azon a felén is pirkadó hajnali fényt gyújtottak, ahol még a véglegesnek tűnő, fényszegény éjszaka közepén jártak.

Az elmém segítségével a testemhez nem kötött Tudatom elhagyta saját sokdimenziós világegyetememet, majd könnyedén egy póznamagasságú, sötétkék tollként testesült meg. A magasra felrepülő Élő Toll, mintha szárnyaló kerecsensólyom lenne, a megfeszült vászonvitorla fölé emelkedett, s aztán a lepedőre írni kezdte a föld összes népének nyelvén a jövő aranykori álmait.

A jelen új évszázadaira szóló programlátomás nem jövő-, hanem jelen időben olvasható az Égen. Nem feltételes módon jelenült meg, hanem a megvalósuló folyamatos jelen felrázó ismereteként.

1. Minden élő ember megvilágosult ember. Minden egyes földi ember, azaz Szerettként megnevezhető Istengyermekek jogosult megvilágosodott embernek lenni.

2. Minden közösség szakrális közösség. Ahány népközösség él a bolygón, annyi megvilágosult társadalom és annyi szakrális nemzeti kollektív tudat. Minden egyes szeretetkikötőként létező társadalom és befogadó-átölelő kollektív tudata jogosult spirituális megvilágosodásra.

3. Emelkedő bolygótudat. Minden egyes ember személyes és minden egyes nemzet kollektív tudata egyre magasabb tudatszintű és egyre magasabb tudatállapotú. Az Isteni teremtés eleve jogosulttá teszi az embernek és minden szintű spirituális „családjának”, hogy magas személyes-kollektív tudatlépcsőkön találjon boldog otthonra.

4. Egységes földi szakrális királyság. Ez nem univerzális hatalmi összpontosítás, hanem egymásba fonódó királyságok „pókhálója”. Minden létező népközösség, így minden nemzet jogosult önálló szakrális királyságra, s minden helyi közössége szakrális önkormányzásra.

5. Odaadó harmónia Gaiával. Teljes fizikai, lelki, szellemi összhang Földanyánkkal. Mind a sokdimenziós metavilágegyetem minden bolygója, így a naprendszer Földbolygója, a szakrális Gaia is, továbbá minden csodálatos lakója, az élő hegyek, fák, virágok, állatok és maga a Földszerető emberiség jogosult az isteni összhangra a természettel és környezettel.

6. Hazatalálás a Mindenségben. Az új, öntudatosult emberiség önként, szeretetben csatlakozik a galaktikus szakrális világtársadalomhoz, a különböző magas galaktikus tudatállapotokat élő, de szüntelenül egységes egyetemes „birodalomhoz”. A magas tudatállapotú földi világtársadalom mindig is jogosult a galaktikus szeretetegyetemesség tagja lenni.

7. A Földbolygó fegyvertelen világ. Egyaránt letesznek minden fizikai, lelki, szellemi és lelki fegyvert. Minden aranykori létező jogosult arra, hogy fegyverek hiányában végleg lehetetlenné váljanak a fegyveres világháborúk, a manipulációs világpusztítások, a kiszolgáltatottság világdramái, vagy például az emberek közötti gyűlöletháborúk.

8. Jelenként kiteljesedik a Szeretet Kora. A megvilágosult emberek, s társadalmak, amelyek szakrális királyságokban élnek, megteremtik az isteni szeretetben fogant Szeretet és Szerelem Korát, amely egyúttal a megvilágosult Értelme Kora is. Minden létező Élethordozó és Életteremtő jogosult Szeretet Korát teremteni és Szeretet Korában élni.

9. Él az Ősi Tanítás. Az égi Bölcsesség Tárból ismét lehívják, s minden nyelven leíratik a szakrális emberiség ősi, s egyben új Egyetemes Bibliája, amely minden egyes létező számára megismerhetővé és elfogadhatóvá teszi az isteni törvényeket. Minden földi Istengyermek és Istenközösség jogosult az Egyetemes Biblia üzeneteinek megismerésére és szívébe fogadására.

A nyolc pontba sűrített jövőprogram nem egyszerűen szeretett égi üzenet, nemcsak néhány bölcs ige a világ Egyetemes Bibliájából, s nem pusztán a felfoghatatlan jövő írott programja, hanem a minden ember lelkében időtlen idők óta hordott világremény ismertté tétele.

A megvilágosulás bejáratában topogó emberek és emberiség még nem igazán érezheti, nem mélységében értheti, s teljességében nem fogadhatja be a fénylő-világító öntudatosodás aranykori álmát. Még egyelőre az is csak homályos marad, hogy pontosan mi az istenarcú megvilágosodás vagy milyen a valódi szakralitás, s ugyanígy szintén csak sejthető, hogy milyen az igazi jogosultság, a szeretettudatú élet vagy a szenvedésmentes spirituális összhang.

Ezért nincs más tündökletes személyes feladat, minthogy szívből engeddd meg az Önvalódnak, vagy Isteni Lelkednek, hogy a jövő aranykori álma lassan csipogni kezdjen benned, mint egy fényből született, s már Égre Néző madárfióka.

Irodalom

- Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete (Püski, 2008)
- Boldogság és gazdaság. A buddhista közgazdaságtan eszméi, szerkesztette: Zsolnai László (Typotex, 2010)
- Cey-Bert Róbert Gyula: Attila. A hun üzenet. (Püski, 2012)
- Cser Ferenc- Darai Lajos: Kárpát-medence vagy Szkítia? (Frig Kiadó, 2009)
- Dada Maheshvarananda: A kapitalizmus után. Egy új világ – a prout jövőképe. (Ananda és Lotus Bt, 2004)
- Dr. Bruce Lipton: A tudat a belső teremtő (Édesvíz, 2010)
- Duray Miklós: A nemzetpolitikai programalkotás alapelvei (előadás, 2012. okt. 26. Veszprém)
- László Ervin: Világváltás. A változás harmonikus útja (Nyitott Könyvműhely, 2008)
- Obrusánszky Borbála: Szkíta-magyar múltunk ragyogása (Koronás Kerecsen Kiadó, 2011)
- Richard Rorty: Filozófia és társadalmi remény (L'Harmattan, 2007)
- Varga Csaba: A metafizológia gyönyörűsége (Kairosz, 2008)
- Varga Csaba: A nemzet – mint tudatnemzet. (Varga Csaba: Tanítások a Magasságostól, Stratégiakutató, 2011, 67-75 p.)
- Varga Csaba: Az új nemzet inspiráló modellje (Varga Csaba: A társadalom felébredése az agóniából, Veszprémi Humán Tudományokért Alapítvány, 2011, 15-27 p.)

Melléklet:

Nemzeti Stratégiai Tábla

*A szerző szociológus, filozófus. Stratégiakutató Intézet, Aranymag Intézet,
www.vargacsaba.hu*

NEMZET ÁLLAPOTA
(a stratégia feltétel rendszere)

NEMZET

NEMZET STRATÉGIÁJA

